

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zlataru
Stalna služba u Zaboku
Zabok, Matije Gupca 22

Poslovni broj P-516/2025.-9.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Zaboku, po sucu Karolini Balen, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Lasića iz Zaboka, Nikole Tesle 3, OIB: 34502406604, kojeg zastupa punomoćnik Davorin Mičin, odvjetnik u Zagrebu protiv tuženika Rigeta d.o.o., Zagreb, Žitnjak, Bogdani 66, OIB: 05050699714, kojeg zastupa punomoćnik Josip Letica, odvjetnik u Zagrebu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon 13. svibnja 2026. zaključene javne glavne rasprave u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Irene Rada, odvjetnice u Zagrebu i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu i uručenje presude 12. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Zlataru, Stalna služba u Zaboku poslovni broj Ovr-66/2024-2 od 26. siječnja 2024. na prijedlog ovrhovoditelja Rigeta d.o.o., Zagreb, Žitnjak Bogdani 66, OIB: 05050699714, protiv ovršenika Ivana Lasića iz Zaboka, Nikole Tesle 3, OIB: 34502406604, a koja je ovrha određena na nekretninama ovršenika upisanih u zk.ul. 5026 k.o. Zabok, etažno vlasništvo s određenim omjerima, kčbr. 1808/10 kuća i dvorište 116 čhv 417 m², Suvlasnički dio: 19365/100000 etažno vlasništvo (E-1) Stan oznake G u potkrovlju lijevo, površine 65,59 m² kojem pripada spremište na tavanu površine 4,85 m², pri Zemljišnoknjižnom odjelu Zabok, Općinskog suda u Zlataru te na pokretninama ovršenika na adresi; Nikole Tesle 3, Zabok.
- II. Nalaže se tuženiku Rigeta d.o.o., Zagreb, Žitnjak Bogdani 66, OIB: 05050699714, naknaditi tužitelju Ivanu Lasiću iz Zaboka, Nikole Tesle 3, OIB: 34502406604, trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 1.126,68 EUR sa zateznim kamatama od donošenja prvostupanjske presude 12. lipnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako

polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sukladno čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od 15 dana.

- III. Odbija se kao neosnovan preostali dio zahtjeva tužitelja za naknadom parničnog troška.
- IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška u cijelosti.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi naveo da je zaključkom ovoga suda poslovni broj Ovr-66/2024-15 od 5. studenoga 2025. upućen na pokretanje parnice protiv tuženika kao predlagatelja osiguranja, radi proglašenja nedopuštenim postupka osiguranja prisilnim zasnivanjem založnog prava na njezinim nekretninama, a iz razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 7. Ovršnog zakona, kojeg je istaknuo u žalbi protiv rješenja o ovrsi ovoga suda poslovni broj Ovr-66/2024 od 26. siječnja 2024.

1.1. Smatra da je u konkretnom slučaju ovrha nedopuštena jer tuženik nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv tužitelja. Uz rješenje o ovrsi suda dostavljena je u preslici isprava naziva „bjanko zadužnica“ koja nije popunjena u dijelu naznake iznosa za koji se daje suglasnost radi naplate, pa nije jasno niti obrazloženo što bi takva isprava imala predstavljati. Svakako ista nije popunjena sukladno Pravilniku o obliku i sadržaju bjanko zadužnice („Narodne novine“, broj 115/2012, 82/2017, 154/2022) dalje: Pravilnik, odnosno propisani obrazac nije ispunjen svim potrebnim upisima. Takva isprava nije podobna za ovrhu u smislu odredbe čl. 29. Ovršnog zakona niti je sud temeljem takve isprave mogao odrediti ovrhu. Naime, navedeni pravilnik u čl. 4. st. 1. toč. 3. propisuje da se na prvoj stranici bjanko zadužnice nalazi, među ostalim izjava dužnika: „da je suglasan da se radi naplate tražbine u iznosu koji će naknadno odrediti vjerovnik sa zateznom kamatom koja teče od dana koji će naknadno odrediti vjerovnik, ali najranije od dana izdavanja zadužnice do dana isplate po stopi koju će naknadno odrediti vjerovnik, a koja ne može biti viša od stope propisane zakonom...“, dok priložena bjanko zadužnica nema točno naznačen iznos tražbine (rubrika označena sa 3). Propustom vjerovnika da to učini došlo je do toga da priložena bjanko zadužnica nema svojstvo ovršne isprave u smislu Ovršnog zakona. Nejasno je koji bi uopće bio iznos glavnice iz ovršne isprave te je li on niži ili viši od 5.300,00 EUR što je odlučno za pravilnu primjenu odredbe čl. 80. b st. 1. Ovršnog zakona. Sud ne određuje ovrhu temeljem ovršne isprave sukladno navodima ovrhovoditelja iz prijedloga za ovrhu već temeljem ovršne isprave, a isprava koja je priložena nije podobna za ovrhu jer u njoj nije naznačen niti opseg niti vrijeme ispunjenja obveze, te tuženik ne može temeljem iste tražiti ovrhu odnosno ne može tražiti ovrhu protiv tužitelja. Iz prijedloga tuženika (ovrhovoditelja) proizlazi da je prijedlog za ovrhu upućen sudu u elektroničkom obliku, a u prijedlogu za ovrhu koji je podnjet u elektroničkom obliku tuženik (ovrhovoditelj) se poziva na određene isprave, a takav oblik isprava (kao prilog podneska dostavljenog u elektroničkom

obliku i koji prilozi konačno nisu opskrbljeni kvalificiranim elektroničkim potpisom) ne mogu se smatrati izvornikom isprave niti ovjеровljenim prijepisom. Kako isprave na koje se poziva tuženik (ovrhovoditelj) u postupku nisu dostavljene u izvorniku ili ovjеровljenom prijepisu to je jasno da temeljem takve isprave tužitelj nije bio ovlašten tražiti ovrhu, odnosno nije bio ovlašten tražiti ovrhu protiv tužitelja. Isprava na koju se poziva tuženik (ovrhovoditelj) ne sadrži podatke o opsegu niti vremenu ispunjenja obveze i kao takva ne predstavlja ovršnu ispravu na temelju koje bi tuženik mogao tražiti ovrhu protiv tužitelja. Samim tim ne može se govoriti niti o tome da bi bjanko zadužnica bila popunjena sukladno Pravilniku niti pravnom poslu za koji je izdana, a jednostrani navodi tuženika (ovrhovoditelja) iz prijedloga za ovrhu o visini glavnice ukazuju se samo kao nedokumentirani, neprovjerljivi, proizvoljni navodi zaineresirane stranke i kako takvi sasvim neodlučni. Svakako, isprava na temelju koje je pobijano rješenje doneseno nije ovršna isprava niti je ovrhovoditelj ovlašten na temelju te isprave tražiti ovrhu, odnosno ovrhovoditelj nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika.

1.2. Ovakva bi ovrha temeljem pobijanog rješenja koje je doneseno po prijedlogu tuženika koji se pak poziva i dostavlja ispravu temeljem koje uopće nije bio ovlašten tražiti ovrhu, odnosno nije bio ovlašten tražiti ovrhu protiv tužitelja, narušila i pravičnu ravnotežu između interesa tužitelja i interesa tuženika, što u konkretnom slučaju uopće nije razmatrano. Konačno, obzirom da u ispravi koja je dostavljena sudu kao ovršna isprava nije naznačen iznos tražbine koji bi se trebao naplatiti ovrhom na nekretninama niti je mogao uzeti u obzir je li vrijednost tražbine koja se namiruje nerazmjerno manja od vrijednosti nekretnine na kojoj se predlaže provesti ovrhu. Sud je bio dužan uzeti u obzir je li ovrhovoditelj učinio vjerojatnim da je ovrha na drugim predmetima ovrhe bila bezuspješna, odnosno da nema drugih prikladnih mogućnosti da se tražbina u cijelosti ili pretežitom dijelu namiri. Nadalje, na strani tuženika ne postoji takva neodgodiva potreba koja bi opravdavala provedbu ovrhe. Po prirodi stvari, tuženik koji je trgovačko društvo, nije taj koji ima osobito opravdan interes za hitnim namirenjem tražbine radi ostvarenja vlastitoga uzdržavanja ili drugih važnih razloga.

1.3. Predmetna nekretnina tužiteljev je dom koji mu služi za stanovanje dugi niz godina kao i za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba te tužitelj nema drugih adekvatnih mogućnosti da svoje potrebe zadovolji. Tužitelj je slabovidna osoba kojem teško zdravstveno stanje ograničava životne aktivnosti. Predmetna nekretnina predstavlja mjesto na koje je tužitelj navikao i koje poznaje od samog stana u kojem zna svaki detalj i sve pokretnine koje su prilagođene njegovim potrebama, tako i do samog mjesta stanovanja koje je u Zaboku tako pozicionirano da mu je dostupno sve što mu je neophodno potrebno za što samostalniji život, a što je za slabovidnu osobu od presudnog značaja za osiguranje uvjeta za život. Ovo posebno zbog činjenice što tužitelj ne smije voziti osobni automobil zbog slabovidnosti. Promjena okoline za tužitelja predstavljala bi nepremostivu prepreku za samostalan život što je sve povezano i s dugim vremenom prilagodbe. Tako ozbiljan pothvat pogoršao bi već ionako tešku situaciju u kojoj je tužitelj. U konkretnom slučaju ne radi se o nekretnini u odnosu na koju se tužitelj izjavom sadržanom u javnoj ispravi ili ovjеровljenoj privatnoj ispravi izričito suglasio s time da tuženik radi namirenja određene tražbine zatraži namirenje prodajom predmetne nekretnine. Predložio je predmetnu ovrhu proglasiti nedopuštenom.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da osporava osnovanost tužbenog zahtjeva. Točno je da je ovršnu ispravu prilikom podnošenja prijedloga za ovrhu dostavio u preslici putem e-komunikacije te da ga sud nije pozvao da istu dostavi u izvorniku, a što je sud mogao učiniti da je smatrao da je isto potrebno, a i dalje to može učiniti te će mu u tome slučaju tuženik dostaviti uredno ispunjenju ovršnu ispravu, bjanko zadužnicu. Dana 20. veljače 2024. ovršnom sudu je poslao podnesak u kojem je ponovno dostavio presliku ovršne isprave, budući da je uz ovršni prijedlog od 22. siječnja 2024. omaškom dostavio „scan“ bjanko zadužnice iz 2023. godine kada na istoj nije bila istaknuta visina tražbine, kao niti podaci vjerovnika. Slijedom navedenog, u potpunosti su neutemeljeni navodi tužitelja da bi ovrha u konkretnom predmetu bila nedopuštena te da tuženik ne bi bio ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno da ne bi bio ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv tužitelja.

2.1. Tužitelj je dužnik vjerovnika, uredno je kao jamac platac dana 30. siječnja 2023. kod Javnog bilježnika Željka Petrušića iz Zaprešića, s trgovačkim društvom Mesnice Lasić j.d.o.o., Sesvete, F. L. Vranjanina 50, OIB: 39870860316, kojem je u to vrijeme bio direktor, podnio bjanko zadužnicu izdanu na iznos do 20.000,00 EUR na potvrdu te je ju je po potvrdi, pod posl.br. OV-1205/2023, dostavio tuženiku kao sredstvo osiguranja plaćanja sukladno ugovoru o poslovnoj suradnji sklopljenom između ovdje tuženika i trgovačkog društva Mesnice Lasić j.d.o.o. dana 31. siječnja 2023. Budući da Mesnice Lasić j.d.o.o. nisu podmirile svoje obveze prema ovdje tuženiku te je naplata od strane Mesnice Lasić j.d.o.o. i samog tužitelja u postupku pred Financijskom agencijom povodom podnesenog zahtjeva za izravnu naplatu bjanko zadužnice bila bezuspješna, tuženik je odlučio pokrenuti ovrhu na nekretnini i pokretninama tužitelja s ciljem naplate svoje tražbine. Pri tome tuženik naglašava da je u samoj bjanko zadužnici podnijetoj na naplatu Financijskoj agenciji u travnju 2023. godine naveden iznos tražbine od 9.195,74 EUR, a u samom ovršnom prijedlogu kada je pokrenuo ovrhu na nekretnini i pokretninama tužitelja iznos glavnice 8.022,87 EUR, odnosno u oba slučaja definitivno viši iznos od 5.300,00 EUR, u kontekstu primjene čl. 80. b. st. 1. Ovršnog zakona.

2.2. Predložio je odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan, uz naknadu troškova ovog postupka tuženiku.

4. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u kompletni spis ovoga suda poslovni broj Ovr-66/2024, u sve odluke i podneske koji su iz tog spisa dostavljeni u prilogu tužbe, u e-mail korespondenciju na str. 28 spisa, u kompletnu medicinsku dokumentaciju na str. 30 -31 spisa, kao i u ostalu dokumentaciju u ovome spisu.

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22, u daljnjem tekstu ZPP-a) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

6. Nije bila sporna činjenica da je tuženik kao ovrhovoditelj uz prijedlog za ovrhu podnesen kod ovoga suda pod poslovnim brojem Ovr-66/2024 dostavio u preslici javnobilježnički ovjerenu bjanko zadužnicu datiranu s 25. siječnja 2023. koja glasi do iznosa od 20.000,00 EUR u korist tuženika, a koja je bila nepopunjena u dijelu koji se odnosi na točnu visinu tražbine temeljem koje se traži naplata i u dijelu podataka o

vjerovniku. Temeljem takve zadužnice sud je donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-66/2024.-2. od 26. siječnja 2024.

7. Uvidom u ovršni predmet ovoga suda poslovni broj Ovr-66/2024 utvrđeno je da je povodom prijedloga Rigeta d.o.o. protiv Ivana Lasića dana 26. siječnja 2024. doneseno rješenje o ovrsi na nekretnini ovršenika kčbr. 1808/10 kuća i dvorište od 116 čhv ili 417 m² i to na suvlasničkom udjelu 19365/100000 etažno vlasništvo E-1, stan oznake G u potkrovlju lijevo, površine 65,59 m² kojem pripada spremište na tavanu površine 4,85 m² te na pokretninama ovršenika na adresi u Zaboku, Nikole Tesle 3.

7.1. Povodom žalbe ovršenika protiv rješenja o ovrsi, ukinuto je prethodno opisano rješenje o ovrsi odlukom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj GŽ Ovr-1332/2025 od 24. veljače 2026. i predmet je vraćen ovome sudu na ponovni postupak. Potom je prvostupanjski sud donio 9. ožujka 2026. novo rješenje o ovrsi u odnosu na pokretne, dok je odbio prijedlog za ovrhu na nekretnini ovršenika. No, takvo naknadno rješenje o ovrsi i provedba ovrhe po tom drugom rješenju u ovrsi nije predmet ovoga postupka, niti je isto rješenje bilo doneseno u trenutku upućivanja ovršenika na ovu parnicu. Osim toga, tužbeni zahtjev odnosi se samo na rješenje o ovrsi od 26. siječnja 2024.

7.2. Ovršenik je u žalbi protiv rješenja o ovrsi ovoga suda poslovni broj Ovr-66/2024.-2. od 26. siječnja 2024. istaknuo da žalbu podnosi iz razloga navedenih u čl. 50. st. 1. točka 1. i 7. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24, u daljnjem tekstu: OZ).

7.3. Prvenstveno se ističe da se razlozi koje je tužitelj naveo u žalbi protiv rješenja o ovrsi i u tužbi u ovom predmetu, kao razloge zbog kojih traži proglašenje ovrhe nedopuštenom sadržajno odnose na:

- osporavanje svojstva ovršnosti isprave
- činjenicu da ovrhovoditelj temeljem ovršne isprave uopće nije bio ovlašten tražiti ovrhu, odnosno nije bio ovlašten tražiti ovrhu protiv ovršenika.

7.4. Zaključkom ovoga suda poslovni broj Ovr-66/2024.-15. od 5. studenoga 2025. upućen je ovršenik da u roku od 15 dana od dostave zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz čl. 50. st. 1. točka 7. OZ-a. Upravo je po tom zaključku tužitelj pokrenuo ovu parnicu.

7.5. U ponovljenom ovršnom postupku, nakon ukidanja prethodno opisanoga rješenja o ovrsi, a nakon donošenja novoga rješenja o ovrsi, zaključkom ovoga suda poslovni broj Ovr-66/2024.-26. od 30. travnja 2026. upućen je ovršenik da u roku od 15 dana od dostave zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz čl. 50. st. 1. točka 7. OZ-a, no isto se ne odnosi na ovu parnicu, koja je već bila u tijeku.

8. Po čl. 55. st. 3. OZ-a sud u parnici može razmatrati samo razloge zbog kojih je ovršenik upućen na parnicu. To znači da je sud u parničnom postupku ograničen raspravljanjem upravo onih razloga zbog kojih je ovršenik upućen u parnicu te da ovršenik ne može proširiti razloge u parnici, niti parnični sud može odlučivati o drugim razlozima koji nisu navedeni u žalbi protiv rješenja o ovrsi i posljedično u odluci o upućivanju na parnicu.

8.1. Po čl. 52. st. 3. OZ-a tužitelj je kao ovršenik ovlašten na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz st. 1. tog članka (čl. 50. st. 1. točka 7. i 9.-11. OZ-a). Sama činjenica što je rješenje o ovrsi od 26. siječnja 2024. naknadno ukinuto, ne znači sama po sebi da je ostvaren žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. točke 7. OZ-a, već je sud o tome bio dužan razmatrati u okviru dokaznog postupka.

8.2. Tužitelj je zaključkom upućen na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom iz razloga predviđenih čl. 50. st. 1. toč. 7. OZ-a (da ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju iste tražiti ovrhu protiv ovršenika), koja već u sebi podrazumijeva da isprava temeljem koje je tražena ovrha – jest ovršna isprava u smislu čl. 23. točka 7. i 214. st. 1. i 7. OZ-a. Isti se žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 7. odnosi na opugnacijski prigovor vezan za aktivnu i pasivnu legitimaciju. Kako je tužitelj podnio prijedlog za ovrhu temeljem bjanko zadužnice koja je javnobilježnički potvrđena i po svom obliku odgovara propisima o javnobilježničkim ispravama, a po svom sadržaju propisima o sadržaju ovršnog javnobilježničkog akta, to takva isprava ulazi u zakonom predviđene ovršne isprave, no, kako ista bjanko zadužnica u obliku koji je dostavljen sudu uz prijedlog za ovrhu, između ostalog, nije imala naznaku vjerovnika, ni nikakve podatke o vjerovniku, to je ispunjen zakonski razlog prema kojem temeljem takve ovršne isprave nije mogao kao vjerovnik tražiti ovrhu protiv ovršenika jer se tuženik nije ničim mogao zakonito legitimirati kao vjerovnik temeljem takve isprave.

8.3. Svi ostali navodi iz žalbe (da isprava bjanko zadužnica nije ispravno ni potpuno popunjena, da takva nije podobna za ovrhu, da takva nepotpuna ne predstavlja ovršnu ispravu, da prijedlogu nije priložen izvornik isprave ni ovjеровljeni prijepis, bi li spornom ovrhom bila narušena pravična ravnoteža između interesa tužitelja i tuženika) odnose se na žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. točke 1. OZ-a u odnosu na koji zakonom nije predviđeno upućivanje na parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. O tim razlozima iz čl. 50. st. 1. točke 1. OZ-a (na koji se i u tužbi izrijekom poziva i sam tužitelj) odlučio je drugostupanjski sud u ovršnom postupku na način da je sporno rješenje o ovrsi ukinuo, a naknadno i prvostupanjski sud ponovnim odlučivanjem o prijedlogu za ovrhu. Po stavu ovoga suda, parnični sud o tome nije ovlašten odlučivati, niti isti razlog predstavlja žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. točke 7. OZ-a. O tome je li ovršni sud kod donošenja novoga rješenja o ovrsi u spornom ovršnom postupku ispravno odlučio o prijedlogu ovrhovoditelja za ovrhu, odlučivat će drugostupanjski sud, a ne parnični sud u ovom postupku. Odlukom ovršnog suda prigovor prava na dom nije kvalificiran kao žalbeni razlog zbog kojeg bi ovršni sud upućivao ovršenika na parnicu, a parnični sud je ograničen raspravljanjem upravo onih razloga zbog kojih je ovršenik upućen u parnicu. Osim toga, ukidnim rješenjem Županijskog suda u Zagrebu ovršni sud je, između ostalog, upućen na postupanje po prigovoru prava na dom kojeg je istaknuo ovršenik.

9. Tužitelj koji je zaključkom ovršnog suda upućen na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nije u toj parnici dužan dokazivati pravni interes za podnošenje tužbe.

10. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Visina troška odmjeren je u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/2023, 107/2025).

10.1. Tužitelju pripada zatraženi trošak sastava tužbe (tbr. 8/1-100 bodova), zastupanja na ročištu 10. ožujka 2026. i 13. svibnja 2026. (tbr. 9/1-100 bodova), sastava podneska od 8. veljače 2026. (tbr. 8/1 – 100 bodova) odnosno ukupno 400 bodova, što uz vrijednost jednog boda od 2,00 EUR iznosi 800,00 EUR. PDV od 25% iznosi 200,00 EUR, odnosno ukupno 1.000,00 EUR. Tome valja pridodati trošak sudskih pristojbi na tužbu i presudu u iznosima od po 63,34 EUR, tako da ukupni parnični trošak tužitelju iznosi 1.126,68 EUR.

10.2. Trošak sastava podneska od 4. svibnja 2026. nije ocijenjen neophodnim troškom jer je sadržaj istoga mogao biti iznijet na glavnoj raspravi 13. svibnja 2026. za koju je tužitelju priznat trošak.

11. Na dosuđeni trošak tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a i čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a od dana presuđenja pa do isplate.

12. Slijedom navedenog, presuđeno je kao u izreci.

U Zaboku 12. lipnja 2026.

Sudac

Karolina Balen

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana, putem ovog suda nadležnom županijskom sudu. Ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, rok za žalbu teče od dana objave, a ukoliko stranka nije uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje, rok za žalbu teče od dana dostave ovjerenog prijepisa iste.

Dostaviti:

1. Odvj. Davorin Mičin, Zagreb
2. Odvj. Josip Letica, Zagreb
3. eOglasna ploča suda

Broj zapisa: **9-30889-59f63**

Kontrolni broj: **0dc26-b3fbf-046f8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.